

Milada Fiedlerová

Milada Fiedlerová se narodila 6. prosince roku 1953 v Podolí. Babička paní Milady tušila, že komunisté znárodní většinu osobního majetku a naštěstí se jí povedlo prodat rodinnou restauraci a koupit malý domeček na Zeleném pruhu. Když jí byly čtyři roky, začalo se na Zeleném pruhu stavět, komunistická strana dům vyvlastnila a museli se přestěhovat do nouzového bydlení na Žižkově v Židovských pecích. V nouzovém bydlení měli jen jeden pokoj, kuchyň a suchý záchod venku. Po zimě vždy museli na střechu dávat nový térový papír. V těchto skromných podmínkách žila celá šestičlenná rodina. Své mládí prožila poblíž romské čtvrti a už od dětství se kamarádila s romskými vrstevníky. Miladu vychovávala pouze matka a její otec se ozval, jen když ho zajímalo, jaké měla vysvědčení. Bolelo to, avšak otcův přístup ji posílil, otec jí nevěřil, ale právě proto ho chtěla přesvědčit o tom, že všechno zvládne.

Ve škole měla potíže s psaním, a proto ji nevzali do Jiskřiček. Byl to její první velký šok. Když se konečně po šesti letech přestěhovali z nouzového bydlení do garsonky na Vinohradech, usmálo se na Miladu štěstí. Potkala skvělou paní učitelku Mikanovou, která ji aktivně podporovala. Její přístup Miladě pomohl, začala si více věřit, což ji nasměrovalo k vysněné profesi. V roce 1969 měla štěstí, že ji přijali na gymnázium. Přála si na něm studovat humanitní obor, ale nakonec byla přijata na přírodovědný. Na začátku studia se necítila ve třídě dobře, ve čtvrtém ročníku se situace obrátila. Její spolužáci založili kulturní sdružení Pára, které funguje až dodnes. A dodnes se také bývalí spolužáci scházejí.

Nejdříve pracovala ve zdravotnictví, ale cítila, že není na správném místě, přihlásila se proto na dálkové studium psychologie. Svoji praxi po mateřské dovolené zahájila jako romská kurátorka. Měla pomáhat romským rodinám, ale v systému nebylo zřejmé jak. Pomohla jí právě zkušenost z dětství, které strávila na Žižkově, práce ji naplňovala, ale vyžadovala spoustu úsilí a času. Dále pracovala v předmanželské poradně. Poté se přihlásila do konkurzu na vedení pedagogicko-psychologické poradny, kde působí dodnes.

